La història d'Ahikar

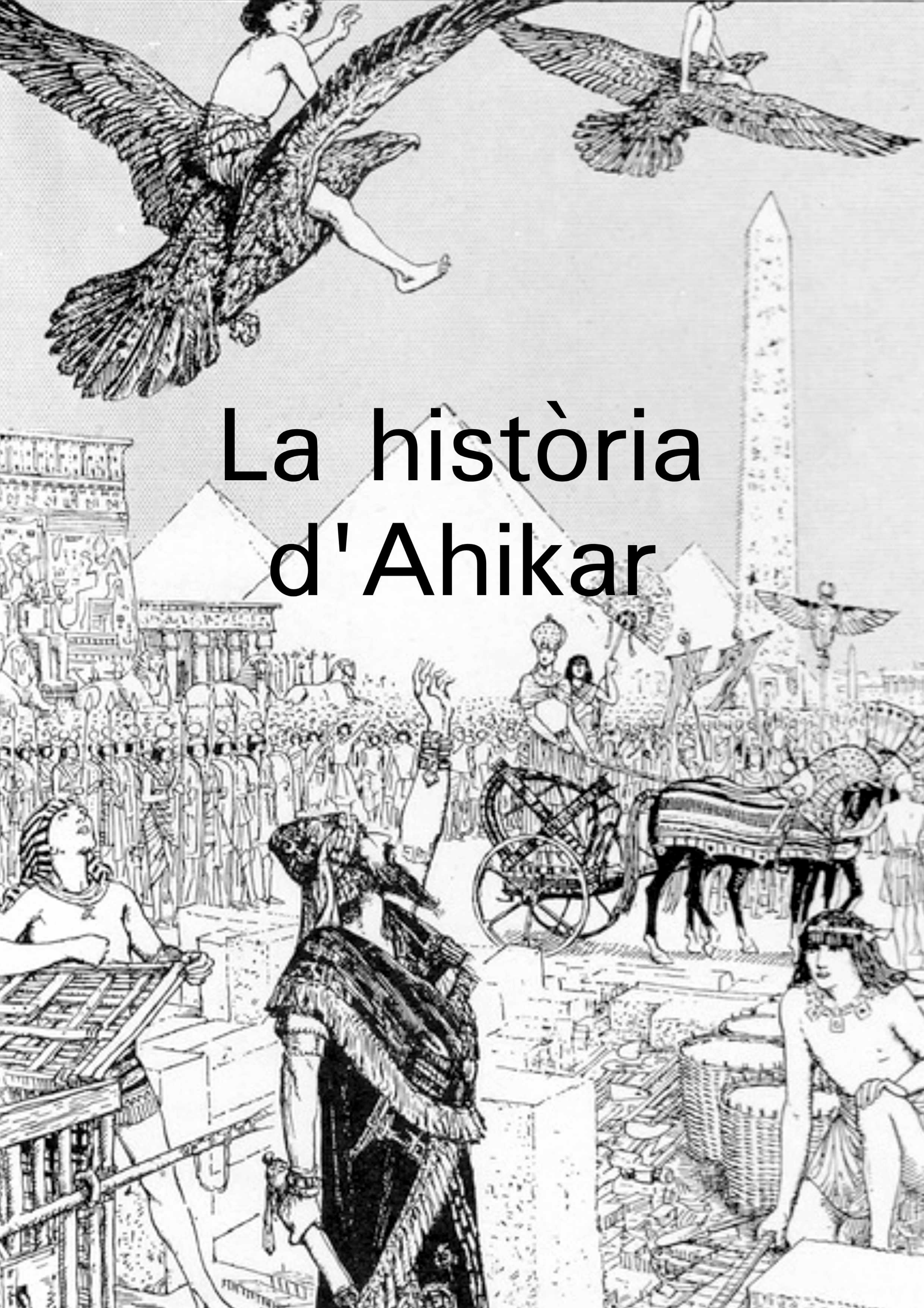

INTRODUCCIÓ

Tenim a La història d'Ahikar una de les fonts més antigues del pensament i la saviesa humans. La seva influència es pot rastrejar a través de les llegendes de moltes persones, inclòs l'Alcorà i l'Antic i el Nou Testament.

Un mosaic trobat a Treves, Alemanya, representava entre els savis del món el personatge d'Ahikar. Aquí teniu el seu colorit conte.

La data d'aquesta història ha estat un tema de discussió animada. Els estudiosos finalment ho van deixar al voltant del segle I quan es va demostrar que s'havien equivocat amb la història original que apareixia en un papir arameu de l'any 500 aC entre les ruïnes d'Elefantina.

La història és evidentment ficció i no història. De fet, el lector pot conèixer-se a les pàgines complementàries de Les Nits Arabes. Està escrit de manera brillant, i la narració plena d'acció, intriga i escapada limita l'atenció fins a l'últim. La llibertat d'imaginació és la possessió més preuada de l'escriptor.

L'escriptura es divideix en quatre fases: (1) La narrativa; (2) L'Ensenyament (una notable sèrie de Proverbis); (3) El viatge a Egipte; (4) Les Similituds o Paràboles (amb les quals Ahikar completa l'educació del seu nebot errat).

CAPÍTOL 1

Ahikar, gran visir d'Assíria, té 60 dones però està destinat a no tenir fills. Per això adopta el seu nebot. L'omple de saviesa i coneixement més que de pa i aigua.
1 La història d'Haiqâr el savi, visir del rei Senaquerib, i de Nadan, fill de la germana de Haiqâr el savi.
2 Hi havia un visir en temps del rei Sennaquerib, fill de Sarhadum, rei d'Assíria i de Nínive, un savi que es deia Haiqâr, i era visir del rei Senaquerib.
3 Tenia una bona, fortuna i molts béns, i era hàbil, savi, filòsof, en coneixements, en opinió i en govern, i s'havia casat amb seixanta dones, i havia fet un castell per a cadascuna d'elles.
4 Però amb tot això no va tenir fills de cap. d'aquestes dones, que podrien ser la seva hereva.
5 I va estar molt trist per això, i un dia va reunir els astròlegs i els doctes i els mags i els va explicar la seva condició i la qüestió de la seva esterilitat.
6 I li digueren: "Vés, oferiu sacrificis als déus i suplica'ls que potser et proporcionin un nen".
7 I va fer el que li van dir i va oferir sacrificis als ídols, els va suplicar i els va suplicar amb peticions i suplicacions.
8 I no li van respondre ni una paraula. I se'n va anar trist i abatut, marxant amb un dolor al cor.
9 I va tornar i va implorar el Déu Altíssim, i va creure, suplicant-li amb un ardor al cor, dient: "Oh Déu Altíssim, oh Creador del cel i de la terra, oh Creador de totes les coses creades!
10 Et suplico que em donis un nen, perquè em consol per ell perquè estigui present a la meva llar, que tanqui els meus ulls i que em soterra.
11 Llavors es va acostar a ell una veu que deia: "En la mesura que has confiat primer de tot en les imatges esculpides i els has ofert sacrificis, per això romandràs sense fills tota la vida.
12 Però pren Nadan el fill de la teva germana, fes-ne el teu fill i ensenya-li la teva educació i la teva bona criança, i quan moris, t'enterrarà.
13 Llavors va agafar Nadàn, el fill de la seva germana, que era un petit alletant. I el va lliurar a vuit nodrisses perquè l'allelessin i el criessin.
14 I el van criar amb bon menjar i educació amable i vestits de seda, i porpra i carmesí. I estava assegut en llits de seda.
15 I quan Nadan es va fer gran i va caminar, disparant-se com un cedre alt, li va ensenyar bones maneres, escriptura, ciència i filosofia.
16 I després de molts dies, el rei Sennaquerib va mirar Haiqâr i va veure que s'havia fet molt vell, i a més li va dir.
17 Oh amic meu honrat, hàbil, fidel, savi, governador, secretari, visir, canceller i director; veritat que ets molt vell i pesat amb anys; i la teva sortida d'aquest món ha d'estar a prop.
18 Digues-me qui tindrà un lloc al meu servei després de tu. I Haiqâr li va dir: "Oh, senyor meu, que el teu cap visqui per sempre! Hi ha Nadan, el fill de la meva germana, l'he fet el meu fill.
19 I l'he criat i li he ensenyat la meva saviesa i el meu coneixement.
20 I el rei li va dir: «Oh Haiqâr! porta'l a la meva presència, perquè el vegi, i si el trobo adequat, posa'l al teu lloc; i aniràs a descansar i a viure la resta de la teva vida en un dolç repòs.
21 Aleshores Haiqâr va anar i va presentar a Nadan el fill de la seva germana. I va fer un homenatge i li va desitjar poder i honor.
22 I el va mirar, el va admirar i es va alegrar d'ell i va dir a Haiqâr: «És aquest el teu fill, oh Haiqâr? Prego perquè Déu el preservi. I com tu m'has servit a mi i al meu pare Sarhadum, així aquest nen teu em serveixi i compleixi els meus compromisos, les meves necessitats i els meus negocis, perquè l'honor i el faci poderós per amor teu.
23 I Haiqâr va fer una reverència al rei i li va dir: "Que el teu cap visqui per sempre, oh, el meu senyor el rei! Et demano que tinguis paciència amb el meu nen Nadan i perdonis els seus errors perquè et serveixi com convé.
24 Llavors el rei li va jurar que el faria el més gran dels seus favorits i el més poderós dels seus amics, i que l'acompanyés amb tot honor i respecte. I li va besar les mans i es va acomiadar.
25 I va agafar Nadàn. el fill de la seva germana amb ell, el va asseure en un saló i es va dedicar a ensenyar-li nit i dia fins que l'havia atapeït de saviesa i coneixement més que de pa i aigua.

CAPÍTOL 2

Un "Almanac del pobre Richard" dels temps antics. Preceptes immortals de la conducta humana sobre diners, dones, vestits, negocis, amics. Els proverbis especialment interessants es troben als versos 12, 17, 23, 37, 45, 47. Compareu el vers 63 amb una mica del cinisme d'avui.

1 Així li ensenyava, dient: 'Oh fill meu! escolta el meu discurs i segueix els meus consells i recorda el que dic.
2 Oh fill meu! si escoltes una paraula, deixa que mori en el teu cor, i no la revelis a un altre, no sigui que es converteixi en un carbó viu i et cremi la llengua i et provoqui dolor al cos, i t'obtinguis un deshonor i siguis avergonyit davant Déu i home.
3 Oh fill meu! si has sentit una notícia, no la difongues; i si has vist alguna cosa, no ho diguis.
4 Oh fill meu! facilita la teva eloqüència a l'oient, i no t'afanyes a retornar una resposta.
5 Oh fill meu! quan hagis sentit alguna cosa, no ho amagues.
6 Oh fill meu! no deslligueu ni un nus tancat, ni el deslligueu, ni segelleu cap nus afluixat.
7 Oh fill meu! No desitgeu la bellesa exterior, perquè minva i passa, però un record honorable dura per a sí.
8 Oh fill meu! que una dona ximple no t'enganyi amb el seu discurs, no sigui que moris la més miserable de les morts, i t'enganxi a la xarxa fins que ets atrapat.
9 Oh fill meu! No desitgeu una dona amb vestits i ungüents, que sigui menyspreable i ximple en la seva ànima. Ai tu, si li atorgues alguna cosa del teu, o li encarregues el que tens a la mà i ella t'indueix al pecat, i Déu s'enfadi amb tu.
10 Oh fill meu! No sigueu com l'ametller, perquè dóna fulles abans de tots els arbres, i fruits comestibles després de tots, sinó que sigueu com la morera, que dóna fruits comestibles abans de tots els arbres i deixa després de tots.
11 Oh fill meu! abaixa el cap, suavitza la veu, sigues cortès, camina pel camí recte i no sigues insensat. I no aixequis la veu quan riures perquè si fos amb una gran veu que s'hagués construït una casa, l'ase construiria moltes cases cada dia; i si fos a força de força que l'arada fos conduïda, l'arada no es trauria mai de sota les espatlles dels camells.
12 Oh fill! és millor treure pedres amb un savi que beure vi amb un home lamentable.
13 Oh fill meu! Aboca el teu vi sobre les tombes dels justos, i no beus amb gent ignorant i menyspreable.
14 Oh fill meu! Enganxa't als savis que temen Déu i siguin com ells, i no t'acostis als ignorants, perquè no et tornis com ell i aprenguis els seus camins.
15 Oh fill meu! quan tinguis un camarada o un amic, prova-lo, i després fes-ne un camarada i un amic; i no el lloeu sense prova; i no destrosses el teu discurs amb un home que no té saviesa.
16 Oh fill meu! mentre una sabata et sosté al peu, camina amb ella sobre les espines i fes un camí per al teu fill, per a la teva casa i els teus fills, i tens el teu vaixell abans que vagi al mar i les seves onades i s'enfonsi i no pot ell. guardat.
17 Oh fill meu! si el ric menja una serp, diuen: "És per la seva saviesa", i si un pobre en menja, la gent diu: "De la seva fam".
18 Oh fill meu! es content amb el teu pa de cada dia i els teus béns, i no cobeja el que és dels altres.
19 Oh fill meu! No siguis veí del neci, no mengis pa amb ell, i no t'alegris de les calamitats dels teus veïns. Si el teu enemic t'equivoca, mostra-li bondat.
20 Oh fill meu! un home que té por de Déu, feu-lo por i honrau-lo.
21 Oh fill meu! l'ignorant cau i ensopega, i el savi, encara que ensopegui, no es sacseja, i encara que caigui s'aixeca ràpidament, i si està malalt, pot tenir cura de la seva vida. Però pel que fa a l'home ignorant, estúpid, per a la seva malaltia no hi ha medicament.
22 Oh fill meu! si s'acosta a tu un home inferior a tu mateix, vés a trobar-lo i roman-te dret, i si no pot recompensar-te, el seu Senyor et recompensarà per ell.
23 Oh fill meu! No t'escapidis de colpejar el teu fill, perquè el fregament del teu fill és com el fem al jardí, i com lligar la boca d'una bossa, i com lligar les bèsties i com el tancament de la porta.
24 Oh fill meu! Restringeix el teu fill de la maldat i ensenya-li bons costums abans que es rebel·li contra tu i et faci menysprear entre el poble i penges el cap als carrers i a les assemblees i siguis castigat per la maldat de les seves accions dolentes.
25 Oh fill meu! Aconsegueix-te un bou gros amb prepuci i un ase gran amb les peülles, i no aconsegueixis un bou amb grans banyes, ni et facis amistat amb un home trampós, ni un esclau renyós, ni una criada lladre, per tot el que cometis. a ells els arruïnaran.
26 Oh fill meu! que els teus pares no et maleguin, i el Senyor s'agradi d'ells; perquè s'ha dit: "Qui menysprea el seu pare o la seva mare, que mori de mort (vull dir, la mort del pecat); i qui honra els seus pares allargarà els seus dies i la seva vida i veurà tot el que és bo. "
27 Oh fill meu! No camines pel camí sense armes, perquè no saps quan et trobarà l'enemic, perquè estiguis preparat per a ell.
28 Oh fill meu! no siguis com un arbre nu i sense fulles que no creix, sinó com un arbre cobert de les seves fulles i les seves branques; perquè l'home que no té dona ni fills és deshonrat al món i és odiat per ells, com un arbre sense fulles i sense fruit.
29 Oh fill meu! sigueu com un arbre fructífer a la vora del camí, el fruit del qual és menjat per tots els que hi passen, i les bèsties del desert reposen a la seva ombra i mengen les seves fulles.
30 Oh fill meu! cada ovella que s'allunya del seu camí i dels seus companys es converteix en aliment per al llop.
31 Oh fill meu! no diguis: "El meu senyor és un ximple i jo sóc savi", i no expliquis el discurs de la ignorància i la bogeria, perquè no siguis menyspreat per ell.
32 Oh fill meu! no siguis d'aquells servents als quals els seus senyors diuen: "Apartau-vos de nosaltres", sinó que siguis d'aquells a qui diuen: "Acosta't i apropa't a nosaltres".

33 Oh fill meu! no acaricies el teu esclau en presència del seu company, perquè no saps quin d'ells serà de més valor per a tu al final.
34 Oh fill meu! No tinguis por del teu Senyor que et va crear, perquè no et calli.
35 Oh fill meu! fes just el teu discurs i endolceix la teva llengua; i no permetis que el teu company et trepitgi el peu, perquè no trepitgi en un altre moment el teu pit.
36 Oh fill meu! si vas colpejar un savi amb una paraula de saviesa, s'amagarà al seu pit com un subtil sentit de vergonya; però si fregues l'ignorant amb un pal, no entendrà ni escoltarà.
37 Oh fill meu! si envieu un savi per a les vostres necessitats, no li doneu moltes ordres, perquè farà els vostres negocis com voleu; ordena-li, no farà el que tu vulguis. Si t'envien per negocis, afanya't a complir-ho ràpidament.
38 Oh fill meu! No facis un enemic d'un home més fort que tu, perquè ell et prendrà la mesura i la seva venjança sobre tu.
39 Oh fill meu! prova el teu fill i el teu servent abans que els encarreguis les teves pertinences, perquè no se'ls eliminin; perquè el que té la mà plena es diu savi, encara que sigui estúpid i ignorant, i el que té la mà buida es diu pobre, ignorant, encara que sigui el príncep dels savis.
40 Oh fill meu! He menjat un colocint i m'he empasat àloes, i no he trobat res més amarg que la pobresa i l'escassetat.
41 Oh fill meu! ensenya al teu fill la frugalitat i la fam, perquè faci bé en la gestió de la seva casa.
42 Oh fill meu! No ensenyeu a l'ignorant la llengua dels savis, perquè li serà llastosa.
43 Oh fill meu! No mostris la teva condició al teu amic, perquè no siguis menyspreat per ell.
44 Oh fill meu! la ceguesa del cor és més penosa que la ceguesa dels ulls, perquè la ceguesa dels ulls es pot guiar a poc a poc, però la ceguesa del cor no és guiada, i deixa el camí recte, i va en tort. manera.
45 Oh fill meu! l'ensopegada d'un home amb el peu és millor que l'ensopegada d'una n amb la llengua.
46 Oh fill meu! un amic que està a prop és millor que un germà més excel·lent que està lluny.
47 Oh fill meu! la bellesa s'esvaeix, però l'aprenentatge dura, i el món s'esvaeix i es fa van, però un bon nom no es fa ni s'esgota.
48 Oh fill meu! l'home que no té repòs, la seva mort va ser millor que la seva vida; i el so del plor és millor que el so del cant; perquè el dolor i el plor, si hi ha por de Déu, són millors que el so del cant i l'alegria.
49 Oh fill meu! la cuixa d'una granota a la teva mà és millor que una oca a l'olla del teu veí; i una ovella a prop teu val més que un bou lluny; i val més un pardal a la mà que mil pardals que volen; i la pobresa que reuneix és millor que la dispersió de moltes provisions; i més val una guineu viva que un lleó mort; i una lliura de llana és millor que una lliura de riquesa, vull dir d'or i plata; perquè l'or i la plata estan amagats i coberts a la terra, i no es veuen; però la llana es queda als mercats i es veu, i és una bellesa per a qui la porta.
50 Oh fill meu! una petita fortuna és millor que una fortuna dispersa.
51 Oh fill meu! un gos viu és millor que un pobre mort.
52 Oh fill meu! Un pobre que fa el bé és millor que un ric mort en pecats.
53 Oh fill meu! guarda una paraula en el teu cor, i serà molt per a tu, i vés amb compte de no revelar el secret del teu amic.
54 Oh fill meu! que no surti ni una paraula de la teva boca fins que no hagis pres consell amb el teu cor. I no us quedeu entre les persones que es barallen, perquè d'una mala paraula en surt una baralla, i d'una baralla ve la guerra, i de la guerra ve la lluita, i et veuràs obligat a donar testimoni; però fuig d'allí i descansa't.
55 Oh fill meu! No et resistis a un home més fort que tu, sinó que tinguis un esperit pacient, una resistència i una conducta recta, perquè no hi ha res més excel·lent que això.
56 Oh fill meu! No odies el teu primer amic, perquè el segon pot no durar.
57 Oh fill meu! visita el pobre en la seva aflicció, i parla d'ell en presència del sultà, i fes la teva diligència per salvar-lo de la boca del lleó.
58 Oh fill meu! No t'alegris de la mort del teu enemic, perquè al cap d'un temps seràs el seu proïsme, i el que et burla de tu, respecta i honra i estigues abans amb ell en la salutació.
59 Oh fill meu! si l'aigua s'atura al cel, i un corb negre es torna blanc, i la mirra creix dolça com la mel, llavors els ignorants i els ximples podrien entendre i esdevenir savis.
60 Oh fill meu! si vols ser savi, evita la teva llengua de mentir, i la teva mà de robar, i els teus ulls de contemplar el mal; llavors t'anomenaran savi.
61 Oh fill meu! que el savi et pegui amb una vara, però que l'idiot no t'ungi amb un dolç. Sigues humil en la teva joventut i seràs honrat en la teva vellesa.
62 Oh fill meu! No resistis a un home en els dies del seu poder, ni a un riu en els dies de la seva riuada.
63 Oh fill meu! no us afanyeu en les noces d'una dona, perquè si surt bé, ella dirà: "Senyor, feu-me provisions"; i si resulta malalt, li valorarà qui va ser el causant.
64 Oh fill meu! qui és elegant en el seu vestit, és el mateix en el seu discurs; i el qui té un aspecte mesquí en el seu vestit, també és el mateix en el seu discurs.
65 Oh fill meu! si has comès un robatori, fes-ho saber al sultà, i dóna-li una part, perquè t'alliberes d'ell, perquè si no, suportaràs amargor.
66 Oh fill meu! Fes amic de l'home que té la mà saciada i saciada, i no facis amic de l'home que té la mà tancada i famolenc.
67 Hi ha quatre coses en què ni el rei ni el seu exèrcit poden estar segurs: opressió per part del visir, i mal govern, i perversió de la voluntat i tirania sobre el súbdit; i quatre coses que no es poden amagar: el prudent, el boig, el ric i el pobre.

CAPÍTOL 3

Ahikar es retira de la participació activa en els afers d'estat. Entrega les seves possessions al seu nebot traïdor. Aquí teniu la increïble història de com un ingrata desfert es converteix en falsificador. Un enginyós complot per enredar a Ahikar fa que sigui condemnat a mort. Pel que sembla, el final d'Ahikar.

1 Així va parlar Haiqâr, i quan va haver acabat aquests mandats i proverbis a Nadan, fill de la seva germana, es va imaginar que els guardaria tots, i no sabia que en comptes d'això li mostrava cansament, menyspreu i burla.

2 Aleshores, Haiqâr es va asseure a casa seva i va lliurar a Nadan tots els seus béns, i els esclaus, les serventes, els cavalls, el bestiar i tot el que havia posseït i guanyat; i el poder de licitar i de prohibir va romandre en mans de Nadan.

3 I Haiqâr s'asseia tranquil a casa seva, i de tant en tant en Haiqâr anava a presentar els seus respectes al rei i tornava a casa seva.

4 Quan Nadan va adonar-se que el poder de demanar i de prohibir estava en les seves pròpies mans, va menysprear la posició d'Haiqâr i es va burlar d'ell, i es va dedicar a culpar-lo cada vegada que apareixia, dient: "El meu oncle Haiqâr està en el seu desconcert, i ara no sap res».

5 I va començar a colpejar els esclaus i les donzelles, i a vendre els cavalls i els camells i es va gastar amb tot el que tenia el seu oncle Haiqâr.

6 I quan Haiqâr va veure que no tenia compassió dels seus servents ni de la seva casa, es va aixecar i el va expulsar de casa seva i va enviar a informar al rei que havia dispersat les seves possessions i les seves provisions.

7 I el rei es va aixecar i va cridar Nadan i li va dir: "Mentre Haiqâr estigui en salut, ningú no dominarà els seus béns, ni la seva casa, ni els seus béns."

8 I la mà de Nadan va ser aixecada del seu oncle Haiqâr i de tots els seus béns, i mentrestant no va entrar ni sortir, ni el va saludar.

9 Aleshores, Haiqâr es va penedir del seu esforç amb Nadan, fill de la seva germana, i va continuar sent molt trist.

10 I Nadan tenia un germà petit que es deia Benuzârdân, així que Haiqâr se'l va prendre en lloc de Nadan, i el va criar i el va honrar amb el màxim honor. I li va lliurar tot el que posseïa i el va fer governador de la seva casa.

11 Quan Nadan es va adonar del que havia passat, es va apoderar d'enveja i gelosia, i va començar a queixar-se a tots els que l'interpel·laven, i a burlar-se del seu, oncle Haiqâr, dient: "El meu oncle m'ha expulsat de casa seva i m'ha fet fora de casa. preferia el meu germà a mi, però si el Déu Altíssim em dona el poder, portaré sobre ell la desgràcia de ser assassinat.

12 I Nadàn va continuar meditant sobre l'obstacle que li podria inventar. I al cap d'una estona, Nadan va donar la volta al seu pensament i va escriure una carta a Aquix, fill de Xa el Savi, rei de Pèrsia, dient així:

13 'Pau, salut i poder i honor de Sennaquerib, rei d'Assíria i de Nínive, i del seu visir i el seu secretari Haiqâr a tu, oh gran rei! Que hi hagi un penic entre tu i jo.

14 I quan t'arribi aquesta carta, si t'aixeques i vas ràpidament a la plana de Nisrîn, a Assíria i a Nínive, et lliuraré el regne sense guerra i sense ordre de batalla.

15 I també va escriure una altra carta en nom de Haiqâr al faraó, rei d'Egipte. 'Que hi hagi pau entre tu i jo, oh poderós rei!

16 Si en el moment en què t'arribi aquesta carta t'aixeques i vas a Assíria i Nínive a la plana de Nisrîn, et lliuraré el regne sense guerra i sense lluitar.

17 I l'escriptura de Nadan era semblant a l'escriptura del seu oncle Haiqâr.

18 Després va plegar les dues cartes i les va segellar amb el segell del seu oncle Haiqâr; eren tanmateix al palau del rei.

19 Aleshores va anar i va escriure també una carta del rei al seu oncle Haiqâr: «Pau i salut al meu visir, al meu secretari, al meu canceller, Haiqâr.

20 Oh Haiqâr, quan t'arribi aquesta carta, reuniu tots els soldats que estiguin amb vosaltres, que siguin perfectes en vestits i en nombre, i porteu-me'ls el cinquè dia a la plana de Nisrîn.

21 I quan em vegis venir cap a tu, de pressa i fes moure l'exèrcit contra mi com un enemic que lluitaria amb mi, perquè tinc amb mi els ambaixadors del faraó, rei d'Egipte, perquè vegin la força del nostre exèrcit i ens tinguin por, perquè són els nostres enemics i ens odien».

22 Després va segellar la carta i la va enviar a Haiqâr per un dels servents del rei. I va agafar l'altra carta que havia escrit i la va estendre davant el rei, li va llegir i li va mostrar el segell.

23 I quan el rei va sentir el que hi havia a la carta, es va quedar perplex amb una gran perplexitat i es va indignar amb una ira gran i ferotge, i va dir: "Ah, he demostrat la meva saviesa! Què he fet a Haiqâr perquè hagi escrit aquestes cartes als meus enemics? És aquesta la meva recompensa d'ell pels meus beneficis per a ell?

24 I Nadan li va dir: "No t'entristeixis, oh rei! ni enfadeu-vos, però anem a la plana de Nisrîn a veure si el conte és cert o no.

25 Llavors Nadan es va aixecar el cinquè dia i va agafar el rei, els soldats i el visir, i es van anar al desert, a la plana de Nisrîn. I el rei va mirar, i mira! Haiqâr i l'exèrcit es van disposar.

26 I quan Haiqâr va veure que el rei era allà, es va acostar i va fer senyals a l'exèrcit que es mogués com a la guerra i que lluités contra el rei tal com s'havia trobat a la carta, sense saber quin fossa havia cavat Nadan. ell.

27 I quan el rei va veure l'acte d'Haiqâr es va apoderar d'angoixa, de terror i de perplexitat, i es va indignar amb una gran ira.

28 I Nadàn li va dir: «Has vist, senyor el rei! què ha fet aquest miserable? però no t'enfadis, ni t'entristeixis ni t'afligis, sinó vés a casa teva i asseu-te al teu tron, i et portaré Haiqâr lligat i encadenat amb cadenes, i allunyaré de tu el teu enemic sense esforç».

29 I el rei va tornar al seu tron, irritat per Haiqâr, i no va fer res per ell. I Nadan va anar a Haiqâr i li va dir: 'W'allah, oh el meu oncle! El rei s'alegra en tu amb gran alegria i t'agraeix per haver fet el que t'ha manat.
30 I ara m'ha enviat a tu perquè acomiadis els soldats dels seus deures i et vinguis a ell amb les mans lligades darrere teu i els peus encadenats, perquè els ambaixadors del faraó ho vegin i perquè el rei sigui. temut per ells i pel seu rei.'
31 Aleshores Haiqâr va respondre i va dir: "Escoltar és obeir". I de seguida es va aixecar i es va lligar les mans darrere d'ell i li va encadenar els peus.
32 I Nadàn el va agafar i va anar amb ell al rei. I quan Haiqâr va entrar a la presència del rei, va fer una reverència davant seu a terra, i va desitjar poder i vida perpètua al rei.
33 Aleshores el rei va dir: "Oh Haiqâr, el meu secretari, el governador dels meus afers, el meu canceller, el governant del meu Estat, digues-me quin mal t'he fet perquè m'hagis recompensat amb aquest fet lleig".
34 Llavors li van mostrar les cartes escrites i amb el seu segell. I quan Haiqâr va veure això, li van tremolar les extremitats i se li va lligar de seguida la llengua, i no va poder dir ni una paraula per por; però va penjar el cap cap a la terra i va quedar mut.
35 I quan el rei va veure això, es va sentir segur que la cosa era d'ell, i de seguida es va aixecar i els va manar que matessin Haiqâr i que li copessin el coll amb l'espasa fora de la ciutat.
36 Llavors Nadan va cridar i va dir: "Oh Haiqâr, oh cara negra! de què et serveix la teva meditació o el teu poder en fer aquest fet al rei?
37 Així diu el narrador. I el nom de l'espasaxinès era Abu Samîk. I el rei li va dir: "Oh espadachín! aixeca't, vés, talla el coll d'Haiqâr a la porta de casa seva i llença el cap del seu cos cent colzades.'
38 Aleshores Haiqâr es va agenollar davant del rei i va dir: "Que visqui el meu senyor el rei per sempre! i si vols matar-me, que es compleixi el teu desig; i sé que jo no sóc culpable, sinó que el malvat ha de donar compte de la seva maldat; tanmateix, oh senyor el rei! A tu i a la teva amistat, permetis que l'espasaxí doni el meu cos als meus esclaus perquè m'enterrin i que el teu esclau sigui el teu sacrifici.
39 El rei es va aixecar i va ordenar a l'espasaxinès que fes amb ell segons el que volgués.
40 I de seguida va ordenar als seus servents que prenguessin Haiqâr i l'espasaxinès i anessin amb ell nus perquè el matessin.
41 I quan Haiqâr sabia del cert que l'havien de matar, va enviar a la seva dona i li va dir: "Vés a trobar-me, i que hi hagi amb tu mil verges joves, i vesteix-les amb vestits de porpra i de seda perquè plorin per mi abans de la meva mort.
42 I prepareu una taula per a l'espasaxinès i per als seus servents. I barregeu molt vi perquè beguin.
43 I ella va fer tot el que ell li havia manat. I era molt sàvia, intel·ligent i prudent. I va unir tota la cortesia i l'aprenentatge possibles.
44 I quan l'exèrcit del rei i l'espasaxinès van arribar, van trobar la taula arreglada, el vi i els plats de luxe, i van començar a menjar i beure fins que es van farcir i es van embriagar.
45 Aleshores Haiqâr va apartar l'espasaxí a part de la companyia i va dir: "Oh Abu Samîk, no saps que quan el rei Sarhadum, pare de Senaquerib, va voler matar-te, et vaig agafar i et vaig amagar en un lloc determinat fins que la ira del rei es va apaivagar i va demanar per tu?
46 I quan et vaig portar a la seva presència, es va alegrar de tu; i ara recorda la bondat que t'he fet.
47 I sé que el rei es penedirà de mi i s'enfadarà amb una gran ira per la meva execució.
48 Perquè no sóc culpable, i serà que quan em presentis davant d'ell al seu palau, trobaràs una gran sort i sabràs que Nadan, el fill de la meva germana, m'ha enganyat i m'ha fet aquesta mala acció, i el rei es penedirà d'haver-me matat; i ara tinc un celler al jardí de casa meva, i ningú en sap.
49 Amaga'm-hi amb el coneixement de la meva dona. I tinc un esclau a la presó que mereix ser assassinat.
50 Fes-lo sortir i vesteix-lo amb les meves robes, i ordena als criats quan estiguin borratxos que el maten. No sabrà qui és el que estan matant.
51 I llença el seu cap a cent colzades del seu cos, i dóna el seu cos als meus esclaus perquè l'enterran. I hauràs guardat amb mi un gran tresor.
52 Llavors l'espasaxí va fer com li havia manat Haiqâr, i va anar a trobar el rei i li va dir: "Que el teu cap visqui per sempre!"
53 Aleshores, la dona d'Haiqâr li deixava anar a l'amagatall cada setmana el que li era suficient, i ningú no ho sabia més que ella mateixa.
54 I la història es va repetir i es va estendre per tot arreu de com Haiqâr el savi havia estat assassinat i era mort, i tota la gent d'aquella ciutat es va plorar per ell.
55 I van plorar i van dir: 'Ai de tu, Haiqâr! i pel teu aprenentatge i la teva cortesia! Què trist per tu i pel teu coneixement! On es pot trobar un altre com tu? i on pot haver-hi un home tan intel·ligent, tan erudit, tan hàbil en el govern que s'assembla a tu per ocupar el teu lloc?
56 Però el rei es va penedir d'Haiqâr, i el seu penediment no li va servir de res.
57 Llavors va cridar a Nadan i li va dir: "Vés a portar els teus amics amb tu i fes un dol i un plor pel teu oncle Haiqâr, i lamenta'l com és costum, fent honor a la seva memòria".
58 Però quan Nadan, el ximple, l'ignorant, el dur de cor, va anar a casa del seu oncle, no va plorar, ni es va afligir ni es va lamentar, sinó que va reunir gent sense cor i dissoluta i es va posar a menjar i beure.
59 I Nadan va començar a apoderar-se de les serventes i dels esclaus que pertanyien a Haiqâr, i els va lligar, els va torturar i els va fregar.
60 I no va respectar la dona del seu oncle, ella que l'havia criat com el seu propi nen, sinó que volia que caigués en pecat amb ell.
61 Però Haiqâr havia estat tallat a l'amagatall, i va escoltar el plor dels seus esclaus i dels seus veïns, va

lloar el Déu Altíssim, el Misericordiós, i va donar gràcies, i sempre va pregar i demanar al Déu Altíssim. .
62 I l'espasaxí anava de tant en tant a Haiqâr mentre ell era al mig de l'amagatall; i Haiqâr venia i el va suplicar. I el va consolar i li va desitjar la seva salvació.
63 I quan es va informar a altres països que Haiqâr el savi havia estat assassinat, tots els reis es van contristar i van menysprear el rei Senaquerib, i es van lamentar sobre Haiqâr el resolutor d'enigmes.

CAPÍTOL 4

"Les endevinalles de l'Esfinx". Què li va passar realment a Ahikar. El seu retorn.
1 I quan el rei d'Egipte s'havia assegurat que Haiqâr fos assassinat, es va aixecar de seguida i va escriure una carta al rei Sennaquerib, recordant-li la pau, la salut, la força i l'honor que desitgem especialment per a tu, el meu estimat germà, el rei Senaquerib.
2 He estat desitjant construir un castell entre el cel i la terra, i vull que m'enviïs un home savi i intel·ligent de tu mateix perquè me'l construeixi i que em respongui totes les meves preguntes, i que tingui el els impostos i els drets de duana d'Assíria durant tres anys.'
3 Després va segellar la carta i la va enviar a Senaquerib.
4 El va agafar i el va llegir i el va donar als seus visirs i als nobles del seu regne, i es van quedar perplexos i avergonyits, i es va indignar amb una gran ira, i es va desconcertar sobre com havia d'actuar.
5 Llavors va reunir els vells i els doctes i els savis i els filòsofs, els endevinadors i els astròlegs, i tots els que eren al seu país, i els va llegir la carta i els va dir: Qui de vosaltres voldrà? anar al faraó, rei d'Egipte, i respondre-li les seves preguntes?
6 I li van dir: "Oh, el nostre senyor el rei! saps que no hi ha ningú al teu regne que estigui familiaritzat amb aquestes qüestions excepte Haiqâr, el teu visir i secretari.
7 Però nosaltres, no tenim cap habilitat en això, llevat que no sigui Nadan, fill de la seva germana, perquè ell li va ensenyar tota la seva saviesa, coneixements i coneixements. Crida'l a tu, potser deslligui aquest nus dur.
8 Llavors el rei va cridar Nadàn i li va dir: "Mira aquesta carta i entén què hi ha". I quan Nadan el va llegir, va dir: "Oh, senyor meu! qui és capaç de construir un castell entre el cel i la terra?
9 I quan el rei va sentir el discurs de Nadan, es va afligir amb una gran i gran pena, va baixar del seu tron i es va asseure a les cendres, i va començar a plorar i plorar per Haiqâr.
10 dient: 'Oh dolor meu! Oh Haiqâr, que coneixies els secrets i les endevinalles! ai de mi per tu, oh Haiqâr! Oh mestre del meu país i governant del meu regne, on trobaré el teu semblant? Oh Haiqâr, oh mestre del meu país, on em tornaré per tu? ai de mi per tu! com et vaig destruir! i vaig escoltar la xerrada d'un nen estúpid, ignorant, sense coneixements, sense religió, sense virilitat.
11 Ah! i de nou Ah per a mi! Qui pot donar-me una vegada, o dir-me que Haiqâr és viu? i li donaria la meitat del meu regne.
12 D'on em ve això? Ah, Haiqâr! per veure't només d'una vegada, perquè em saci de mirar-te i delectar-me amb tu.
13 Ah! Oh dolor meu per tu per sempre! Oh Haiqâr, com t'he matat! i no em vaig detenir en el teu cas fins que no havia vist el final de l'assumpte.
14 I el rei va continuar plorant nit i dia. Quan l'espasaxinès va veure la ira del rei i el seu dolor per Haiqâr, el seu cor es va suavitzar cap a ell, i es va acostar a la seva presència i li va dir:
15 «Oh, senyor meu! ordena als teus servents que em tallin el cap. Aleshores el rei li va dir: "Ai de tu, Abu Samîk, quina és la teva culpa?"
16 I l'espasaxí li va dir: "Amo meu! Tot esclau que actua en contra de la paraula del seu amo és assassinat, i jo he actuat en contra del teu manament.
17 Llavors el rei li va dir: 'Ai de tu, oh Abu Samîk, en què has actuat en contra del meu manament?'
18 I l'espasaxí li va dir: "Oh, senyor meu! em vas ordenar que matés Haiqâr, i sabia que et penediries d'ell, i que s'havia fet mal, i el vaig amagar en un lloc determinat, i vaig matar un dels seus esclaus, i ara està segur al cisterna, i si m'ho manes, te'l portaré.
19 I el rei li va dir: 'Ai de tu, oh Abu Samîk! tu t'has burlat de mi i sóc el teu senyor.
20 I l'espasaxí li va dir: "No, però per la vida del teu cap, senyor meu! Haiqâr és viu i segur.'
21 I quan el rei va sentir aquella dita, es va sentir segur, el seu cap va nedar i es va desmaiar d'alegria i els va manar que portéssin Haiqâr.
22 I va dir a l'espasaxí: 'Oh servent de confiança! si el teu discurs fos cert, voldria enriquir-te i exaltar la teva dignitat per sobre de la de tots els teus amics.
23 I l'espasaxí va continuar alegrement fins que va arribar a casa d'Haiqâr. I va obrir la porta de l'amagatall, va baixar i va trobar Haiqâr assegut, lloant Déu i donant-li gràcies.
24 I ell li va cridar, dient: 'Oh Haiqâr, porto el més gran de l'alegria, la felicitat i el delit!'
25 I Haiqâr li va dir: "Quina és la notícia, oh Abu Samîk?" I li va explicar tot sobre el faraó des del principi fins al final. Llavors el va agafar i va anar al rei.
26 I quan el rei el va mirar, el va veure en un estat de mancança, i que els seus cabells s'havien fet llargs com les bèsties i les ungles com les urpes d'una àguila, i que el seu cos estava brut de pols, i el color de la seva cara havia canviat i esvaït i ara era com cendres.
27 I quan el rei el va veure, es va afligir per ell i de seguida es va aixecar, el va abraçar i el va besar, i va plorar per ell i va dir: "Lloat sigui Déu! qui t'ha tornat a mi.
28 Llavors el va consolar i el va consolar. I es va despullar la túnica i se la va posar a l'espasaxí, i va ser molt amable amb ell, i li va donar grans riqueses i va fer reposar Haiqâr.
29 Aleshores, Haiqâr va dir al rei: "Que visqui el meu senyor el rei per sempre! Aquestes són les accions dels

fills del món. M'he aixecat una palmera per recolzar-hi, i es va doblegar de costat i em va tirar a terra.
30 Però, Senyor meu! ja que m'he aparegut davant teu, no t'obliguis! I el rei li digué: «Beneït sigui Déu, que t'ha mostrat misericòrdia i que sabia que t'havies ofès, et va salvar i et va alliberar de la mort.
31 Però aneu al bany calent, afaiteu-vos el cap, talleu-vos les ungles, canvieu-vos de roba i diverteix-vos durant quaranta dies, per fer-vos bé i millorar el vostre estat i el color de la vostra cara. pot tornar a tu.
32 Llavors el rei es va despullar la seva costosa túnica i se la va posar a Haiqâr, i Haiqâr va donar gràcies a Déu i va fer reverència al rei, i se'n va anar a casa seva alegre i feliç, lloant el Déu Altíssim.
33 I la gent de la seva casa es va alegrar amb ell, i els seus amics i tots els que van sentir que era viu també es van alegrar.

CAPÍTOL 5

La lletra de les "endevinalles" se li mostra a Ahikar. Els nois de les àguiles. El primer viatge "en avió". Cap a Egipte. Ahikar, ser un home de saviesa també té sentit de l'humor. (vers 27).
1 I va fer com el rei li havia manat, i va descansar durant quaranta dies.
2 Llavors es va vestir del seu vestit més alegre i va anar a cavall cap al rei, amb els seus esclaus darrere i davant seu, alegre i encantat.
3 Però quan Nadan, el fill de la seva germana, es va adonar del que passava, la por i el terror es van apoderar d'ell, i es va quedar perplex, sense saber què fer.
4 Quan Haiqâr ho va veure, va entrar a la presència del rei i el va saludar, i ell li va tornar la salutació i el va fer seure al seu costat, dient-li:
'Oh estimat Haiqâr! Mireu aquestes cartes que el rei d'Egipte ens va enviar, després d'haver sentit que vau ser mort.
5 Ens han provocat i ens han vençut, i molts de la gent del nostre país han fugit a Egipte per por dels impostos que el rei d'Egipte ha enviat per demanar-nos.
6 Aleshores Haiqâr va agafar la carta i la va llegir i en va comprendre el contingut.
7 Llavors va dir al rei. "No us enfadeu, senyor meu! Aniré a Egipte i tornaré les respostes al faraó, i li mostraré aquesta carta, i li respondré sobre els impostos, i tornaré a enviar tots els que han fugit; i faré avergonyir els teus enemics amb l'ajuda del Déu Altíssim, i per la felicitat del teu regne».
8 I quan el rei va sentir aquest discurs de Haiqâr, es va alegrar amb gran alegria, i el seu cor es va engrandir i li va mostrar favor.
9 I Haiqâr va dir al rei: "Concediu-me un retard de quaranta dies perquè pugui considerar aquesta qüestió i gestionar-la". I el rei ho va permetre.
10 I Haiqâr se'n va anar a casa seva, i va ordenar als caçadors que li capturessin dos àligalls joves, i els van capturar i li van portar: i va ordenar als teixidors de cordes que li teixin dos cables de cotó, cadascun d'ells. de dos mil colzades de llargada, i va fer portar els fusters i els va ordenar que fessin dues grans caixes, i van fer això.
11 Llavors va agafar dos nois, i es passava cada dia sacrificant xais i donant menjar a les àguiles i als nois, i fent cavalcar els nois a llom de les àguiles, i els va lligar amb un nus ferm i va lligar el cable als peus. de les àguiles, i deixar-les pujar a poc a poc cada dia, fins a una distància de deu colzades, fins que s'hi acostumaren i s'hi educaren; i es van aixecar tota la llargada de la corda fins que van arribar al cel; els nois estan d'esquena. Després els va atreure cap a si mateix.
12 I quan Haiqâr va veure que el seu desig s'havia complert, va ordenar als nois que, quan fossin pujats al cel, cridessin, dient:
13 "Porteu-nos fang i pedra, i construirem un castell per al rei Faraó, perquè estem ociosos".
14 I Haiqâr no va acabar mai d'entrenar-los i d'exercitar-los fins que havien arribat al punt màxim (d'habilitat).
15 Llavors, deixant-los, se'n va anar al rei i li va dir: "Oh, senyor meu! l'obra s'acaba segons el teu desig. Aixeca't amb mi perquè et mostri la meravella.
16 Així que el rei es va aixecar i es va asseure amb Haiqâr i va anar a un lloc ample i va enviar a portar les àguiles i els nois, i Haiqâr els va lligar i els va deixar anar a l'aire tot el llarg de les cordes, i van començar a cridar com els havia ensenyat. Després els va atreure cap a si i els va posar al seu lloc.
17 I el rei i els qui eren amb ell es van meravellar amb una gran meravella; i el rei va besar Haiqâr entre els seus ulls i li va dir: "Vés en pau, estimat meu! Oh orgull del meu regne! a Egipte i respon a les preguntes del faraó i venceu-lo amb la força del Déu Altíssim».
18 Llavors es va acomiadar d'ell, va agafar les seves tropes i el seu exèrcit, els joves i les àguiles, i va anar cap a les cases d'Egipte; i quan va arribar, es va girar cap al país del rei.
19 I quan el poble d'Egipte va saber que Senaquerib havia enviat un home del seu consell privat per parlar amb el faraó i per respondre les seves preguntes, van portar la notícia al rei faraó, i aquest va enviar un grup dels seus consellers privats per portar-lo davant seu. .
20 I va venir i es va presentar davant del faraó i li va reverenciar com convé fer als reis.
21 I ell li va dir: "Oh, el meu senyor el rei! El rei Senaquerib et saluda amb molta pau, força i honor.
22 I m'ha enviat a mi, que sóc un dels seus esclaus, perquè et respongui les teves preguntes i compleixi tot el teu desig, perquè has enviat a buscar al meu senyor el rei un home que et construeixi un castell entre els el cel i la terra.
23 I jo, amb l'ajuda del Déu Altíssim i el teu noble favor i el poder del meu senyor el rei, t'ho construiré com vulguis.
24 Però, senyor rei! el que hi has dit sobre els impostos d'Egipte durant tres anys, ara l'estabilitat d'un regne és una justícia estricta, i si guanyes i la meva mà no té cap habilitat per respondre-te, el meu senyor el rei t'enviarà el impostos que has esmentat.
25 I si us he contestat a les vostres preguntes, us restarà que envieu tot el que hàgiu esmentat al meu senyor el rei.

26 I quan el faraó va sentir aquell discurs, es va meravellar i es va quedar perplex per la llibertat de la seva llengua i l'agradable del seu discurs.
27 I el rei faraó li va dir: "Oh home! quin és el teu nom? I va dir: "El teu servent és Abiqâm, i jo una formiga petita de les formigues del rei Senaquerib".
28 I el faraó li va dir: "No hi havia el teu senyor ningú més digne que tu, que m'hagi enviat una formigueta per respondre-me i parlar amb mi?"
29 I Haiqâr li va dir: "Oh, el meu senyor el rei! Voldria al Déu Altíssim que compleixi el que tens al cap, perquè Déu és amb els febles per confondre els forts.
30 Llavors el faraó va ordenar que preparessin una habitació per a Abiqâm i li provessin de farratge, carn, beguda i tot el que necessitava.
31 I quan es va acabar, tres dies després, el faraó es va vestir de porpra i vermell i es va asseure al seu tron, i tots els seus visirs i els magnats del seu regne estaven dempeus amb les mans creuades, els peus junts i el cap inclinat.
32 I el faraó va enviar a buscar Abiqâm, i quan se li va presentar, es va prosternar davant seu i va besar el terra davant seu.
33 I el rei faraó li va dir: "Oh Abiqâm, a qui sóc jo? i els nobles del meu regne, a qui s'assemblen?
34 I Haiqâr li va dir: "Oh, senyor meu, pare, ets com l'ídol Bel, i els nobles del teu regne són com els seus servents".
35 Ell li digué: «Vés i torna demà aquí». Així doncs, Haiqâr va anar tal com li havia manat el rei faraó.
36 I l'endemà, Haiqâr es va presentar davant del faraó, es va prodigar i es va posar davant del rei. I el faraó anava vestit de vermell, i els nobles anaven vestits de blanc.
37 I el faraó li va dir: «Abiqâm, a qui sóc jo? i els nobles del meu regne, a qui s'assemblen?
38 I Abiqâm li va dir: "Oh, senyor meu! tu ets com el sol, i els teus servents són com les seves bigues. I el faraó li va dir: "Vés a casa teva i demà vine aquí".
39 Llavors el faraó va ordenar a la seva cort que es vestís de blanc pur, i el faraó es va vestir com ells i es va asseure al seu tron, i els va manar que portéssin Haiqâr. I va entrar i es va asseure davant seu.
40 I el faraó li va dir: «Abiqâm, a qui sóc jo? i els meus nobles, a qui són?
41 I Abiqâm li va dir: "Oh, senyor meu! tu ets com la lluna, i els teus nobles són com els planetes i les estrelles». I el faraó li va dir: "Vés, i demà seràs aquí".
42 Llavors, el faraó va ordenar als seus servents que portés robes de diversos colors, i el faraó va vestir un vestit de vellut vermell i es va asseure al seu tron i els va manar que portéssin Abiqâm. I ell va entrar i es va reverenciar davant seu.
43 I va dir: 'Oh Abiqâm, a qui sóc jo? i els meus exèrcits, a qui són? I ell va dir: "Oh, senyor meu! tu ets com el mes d'abril, i els teus exèrcits són com les seves flors».
44 I quan el rei ho va sentir, es va alegrar amb gran alegria i va dir: 'Oh Abiqâm! la primera vegada em vas comparar amb l'ídol Bel, i els meus nobles amb els seus servents.
45 I la segona vegada em vas comparar amb el sol, i els meus nobles amb els raigs del sol.
46 I la tercera vegada em vas comparar amb la lluna, i els meus nobles amb els planetes i les estrelles.
47 I la quarta vegada em vas comparar amb el mes d'abril, i els meus nobles amb les seves flors. Però ara, oh Abiqâm! digues-me, el teu senyor, rei Senaquerib, a qui s'assembla? i els seus nobles, a qui són?
48 I Haiqâr va cridar amb una veu forta i va dir: "Està lluny de mi fer esment del meu senyor el rei i de tu assegut al teu tron. Però aixeca't dempeus perquè et digui a qui s'assembla el meu senyor el rei i a qui s'assemblen els seus nobles».
49 I el faraó es va quedar perplex per la llibertat de la seva llengua i la seva audàcia a l'hora de respondre. Llavors el faraó es va aixecar del seu tron i es va posar davant de Haiqâr i li va dir: "Digues-me ara, perquè entengui a qui s'assembla el teu senyor, el rei, i els seus nobles, a qui s'assemblen."
50 I Haiqâr li va dir: «El meu senyor és el Déu del cel, i els seus nobles són els llamps i els trons, i quan vol bufen els vents i cau la pluja.
51 I ell mana al tro, i s'il·lumina i plou, i aguanta el sol, i no dóna la seva llum, i la lluna i les estrelles, i no encerclen.
52 I ell mana la tempesta, i bufa i cau la pluja i trepitja l'abril i destrueix les seves flors i les seves cases.
53 I quan el faraó va sentir aquest discurs, es va quedar molt perplex i es va indignar amb una gran ira, i li va dir: "Oh home! digues-me la veritat i fes-me saber qui ets realment.
54 I li va dir la veritat. "Sóc Haiqâr l'escriba, el més gran dels consellers privats del rei Senaquerib, i sóc el seu visir i el governador del seu regne i el seu canceller."
55 I ell li digué: «Has dit la veritat en aquesta paraula. Però hem sentit a parlar de Haiqâr, que el rei Senaquerib l'ha matat, però sembla que estàs viu i bé.
56 I Haiqâr li va dir: "Sí, així va ser, però lloat sigui Déu, que sap el que s'amaga, perquè el meu senyor el rei va manar que em matessin, i va creure en la paraula d'homes defraudats, però el Senyor va lliurar. jo, i feliç el qui confia en Ell.
57 I el faraó va dir a Haiqâr: "Vés, i demà seràs aquí, i digues-me una paraula que no he sentit mai dels meus nobles ni de la gent del meu regne i del meu país."

CAPÍTOL 6

L'enginy té èxit. Ahikar respon a totes les preguntes del faraó. Els nois de les àguiles són el clímax del dia. L'enginy, tan rarament trobat a les Escriptures antigues, es revela als versos 34-45.
1 I Haiqâr va anar a casa seva i va escriure una carta, dient-hi així:
2 De Senaquerib, rei d'Assíria. i Nínive al faraó, rei d'Egipte.
3 «La pau sigui amb tu, germà meu! i el que et fem saber amb això és que un germà té necessitat del seu germà i reis els uns dels altres, i la meva esperança de tu és que em prestes nou-cents talents d'or, perquè el

necessito per a l'avituallament de alguns dels soldats, que, els pugui gastar. I al cap d'una estona te'l enviaré.
4 Després va plegar la carta i l'endemà la va presentar al faraó.
5 I quan ho va veure, es va quedar perplex i li va dir: "En veritat, no he sentit mai res com aquest llenguatge de ningú".
6 Aleshores Haiqâr li va dir: "De veritat, aquest és un deute que tens amb el meu senyor el rei".
7 I el faraó va acceptar això, dient: 'Oh Haiqâr, és com tu qui ets honest al servei dels reis.
8 Beneït sigui Déu, que t'ha fet perfecte en saviesa i t'ha adornat amb filosofia i coneixement.
9 I ara, oh Haiqâr, queda el que desitgem de tu, que construeixis com un castell entre el cel i la terra.'
10 Aleshores Haiqâr va dir: "Escoltar és obeir. Et construiré un castell segons el teu desig i elecció; però, senyor meu, ens preparo calç, pedra, fang i obrers, i tinc constructors hàbils que us construiran com vulgueu.
11 I el rei li va preparar tot, i van anar a un lloc ample; i Haiqâr i els seus nois hi van venir, i va portar amb ell les àguiles i els joves; i el rei i tots els seus nobles se'n van anar i tota la ciutat es va reunir per veure què faria Haiqâr.
12 Aleshores Haiqâr va deixar sortir les àguiles de les caixes, va lligar els joves a l'esquena, va lligar les cordes als peus de les àguiles i els va deixar anar en l'aire. I van pujar fins a quedar-se entre el cel i la terra.
13 I els nois van començar a cridar, dient: "Porteu maons, porteu fang, perquè puguem construir el castell del rei, perquè estem ociosos".
14 I la gent estava meravellada i perplexa, i es va quedar meravellat. I el rei i els seus nobles es van meravellar.
15 I Haiqâr i els seus servents van començar a colpejar els obrers, i van cridar per les tropes del rei, dient-los: "Porteu als obrers qualificats el que vulguin i no els impediu la seva feina".
16 I el rei li va dir: "Estàs boig; qui pot portar alguna cosa fins a aquesta distància?
17 I Haiqâr li va dir: "Oh, senyor meu! com construirem un castell a l'aire? i si el meu senyor el rei fos aquí, hauria fet diversos castells en un sol dia».
18 I el faraó li va dir: "Vés, Haiqâr, a la teva casa i descansa, perquè hem deixat de construir el castell, i demà vine a mi".
19 Aleshores Haiqâr va anar a casa seva i l'endemà es va presentar davant del faraó. I el faraó va dir: "Oh Haiqâr, quines notícies hi ha del cavall del teu senyor? perquè quan ell riu al país d'Assíria i de Nínive, i les nostres eugues escolten la seva veu, llancen les seves cries.
20 I quan Haiqâr va sentir aquest discurs, va anar i va agafar un gat, la va lligar i va començar a assotar-la amb una violenta flagel·lació fins que els egipcis ho van sentir, i van anar a informar-ho al rei.
21 I el faraó va enviar a buscar Haiqâr, i li va dir: "Oh Haiqâr, per què assotes així i colpejas aquesta bèstia muda?"
22 I Haiqâr li va dir: el meu senyor el rei! en veritat m'ha fet un fet lletja, i s'ha merescut aquest cop i flagel·lació, perquè el meu senyor el rei Senaquerib m'havia donat un bon gall, i tenia una veu forta i veritable i sabia les hores del dia i de la nit.
23 I el gat s'ha aixecat aquesta mateixa nit, li va tallar el cap i se'n va anar, i per aquest fet l'he feta fer amb aquest brot.
24 I el faraó li va dir: "Oh Haiqâr, per tot això veig que estàs fent vell i estàs en el teu dedo, perquè entre Egipte i Nínive hi ha seixanta-vuit parasangs, i com ha anat aquesta mateixa nit i ha tallat el cap de la teva polla i tornar?
25 I Haiqâr li va dir: "Oh, senyor meu! Si hi hagués tanta distància entre Egipte i Nínive, com podrien sentir les teves eugues quan el cavall del meu senyor el rei nenqui i llança els seus cries? i com podria arribar la veu del cavall fins a Egipte?
26 I quan el faraó va sentir això, va saber que Haiqâr havia respost les seves preguntes.
27 I el faraó va dir: "Oh Haiqâr, vull que em facis cordes de la sorra del mar".
28 I Haiqâr li va dir: "Oh, el meu senyor el rei! ordena'ls que em treguin una corda del tresor perquè en faci una de semblant".
29 Aleshores, Haiqâr va anar a la part posterior de la casa i va fer forats a l'aspra costa del mar, i va agafar un grapat de sorra a la mà, sorra de mar, i quan el sol va sortir i va penetrar als forats, es va estendre. la sorra al sol fins a esdevenir com teixida com cordes.
30 I Haiqâr va dir: 'Mana als teus servents que agafin aquestes cordes, i sempre que ho vulguis, te'n teixiré unes com elles.'
31 I el faraó va dir: "Oh Haiqâr, tenim aquí una pedra de molí i s'ha trencat i vull que la cosis".
32 Aleshores Haiqâr la va mirar i va trobar una altra pedra.
33 I va dir al faraó: "Oh, senyor meu! Sóc estranger: i no tinc cap eina per a cosir.
34 Però vull que ordenis als teus fidels sabaters que tallin punxades d'aquesta pedra, perquè jo pugui cosir aquella pedra de molí.
35 Llavors el faraó i tots els seus nobles van riure. I va dir: "Beneït sigui el Déu Altíssim, que t'ha donat aquest enginy i aquest coneixement".
36 I quan el faraó va veure que Haiqâr l'havia vençut i li va tornar les seves respostes, de seguida es va emocionar i els va manar que recollissin per ell impostos de tres anys i que els portéssin a Haiqâr.
37 I es va despullar els vestits i els va posar a Haiqâr, als seus soldats i als seus servents, i li va donar les despeses del seu viatge.
38 I ell li digué: «Vés en pau, força del seu senyor i orgull dels seus metges! Té algun dels sultans com el teu? Saluda el teu senyor, el rei Senaquerib, i digues-li com li hem enviat regals, perquè els reis es contenten amb poc.
39 Aleshores Haiqâr es va aixecar, va besar les mans del rei Faraó i va besar el terra davant seu, i va desitjar-li força, continuïtat i abundància en el seu tresor, i li va dir: "Oh, senyor meu! Desitjo de tu que cap dels nostres compatriotes no es quedi a Egipte.
40 I el faraó es va aixecar i va enviar heralds per proclamar als carrers d'Egipte que ni un dels habitants

d'Assíria ni de Nínive s'havia de quedar a la terra d'Egipte, sinó que anessin amb Haiqâr.
41 Aleshores Haiqâr se'n va anar i es va acomiadar del rei faraó i va marxar a la recerca del país d'Assíria i de Nínive; i tenia uns tresors i una gran riquesa.
42 I quan va arribar al rei Sennaquerib la notícia de l'arribada d'Haiqâr, va sortir al seu encontre i es va alegrar d'ell amb gran alegria, el va abraçar i el va besar i li va dir: "Benvingut a casa: pare! el meu germà Haiqâr, la força del meu regne i l'orgull del meu regne.
43 Demana què vols de mi, encara que vulguis la meitat del meu regne i dels meus béns.
44 Aleshores Haiqâr li va dir: "Oh, el meu senyor el rei, viu per sempre! Mostra favor, oh senyor el rei! a Abu Samîk en el meu lloc, perquè la meva vida estava a les mans de Déu i a les seves.
45 Llavors, el rei Sennaquerib va dir: «Sigui honor a tu, el meu estimat Haiqâr! Faré de l'estació d'Abu Samîk l'espasaxinès més alt que tots els meus consellers privats i els meus favorits.
46 Llavors el rei va començar a preguntar-li com s'havia portat amb el faraó des de la seva primera arribada fins que va marxar de la seva presència, i com havia respost a totes les seves preguntes, i com havia rebut d'ell els impostos i els canvis. de la roba i els regals.
47 I el rei Sennaquerib es va alegrar amb gran alegria i va dir a Haiqâr: "Preneu el que vulgueu d'aquest tribut, perquè tot està a l'abast de la vostra mà".
48 I Haiqâr mid: 'Que el rei visqui per sempre! No desitjo res més que la seguretat del meu senyor el rei i la continuïtat de la seva grandesa.
49 Oh senyor! què puc fer amb la riquesa i això? però si em mostres favor, dóna'm Nadan, el fill de la meva germana, perquè el retribueixi pel que m'ha fet, i concediu-me la seva sang i em mantingui sense culpa».
50 I el rei Sennaquerib va dir: "Preneu-lo, us l'he donat". I Haiqâr va agafar Nadan, el fill de la seva germana, i li va lligar les mans amb cadenes de ferro i el va portar a la seva casa, i li va posar un pesat lligam als peus i el va lligar amb un nus fort, i després de lligar-lo així el va llançar. en una habitació fosca, al costat del lloc de retir, i va nomenar Nabu-hal com a sentinella sobre ell per donar-li una barra de pa i una mica d'aigua cada dia.

CAPÍTOL 7

Les paràboles d'Ahikar en què completa l'educació dels seus nebots. Símils sorprenents. Ahikar anomena el nen amb noms pintorescs. Aquí acaba la història d'Ahikar.
1 I cada vegada que Haiqâr entrava o sortia, renyava Nadan, el fill de la seva germana, dient-li amb saviesa:
2 'Oh Nadan, fill meu! T'he fet tot el que és bo i amable i m'has recompensat amb el que és lleig i dolent i amb la mort.
3 'Oh fill meu! es diu en els proverbis: Qui no escolta amb l'orella, el faran escoltar amb el coll del seu coll.
4 I Nadan va dir: "Per què estàs enfadat amb mi?"
5 I Haiqâr li va dir: "Perquè et vaig criar, i t'he ensenyat, et vaig donar honor i respecte i et vaig fer gran, i et vaig criar amb la millor cria, i et vaig asseure al meu lloc perquè fossis el meu hereu. al món, i em vas tractar amb matar i em vas pagar amb la meva ruïna.
6 Però el Senyor sabia que estava injust, i em va salvar de la mercaderia que m'havies posat, perquè el Senyor cura els cors trencats i impedeix els envejos i els altius.
7 Oh fill meu! has estat per a mi com l'escorpí que, quan colpeja el llautó, el travessa.
8 Oh fill meu! tu ets com la gasela que menjava les arrels de la boja, i m'afegeix avui i demà bronzejaran que s'amaguen a les meves arrels".
9 Ai nen meu! has estat a qui va veure el seu company nu a la freda època de l'hivern; i va agafar aigua freda i se la va abocar a sobre.
10 Oh fill meu! M'has estat com un home que va agafar una pedra i la va llançar al cel per apedrellar-hi el seu Senyor. I la pedra no va colpejar, i no va arribar prou alt, però es va convertir en la causa de la culpa i el pecat.
11 Oh fill meu! si m'haguessis honrat i respectat i haguessis escoltat les meves paraules, hauries estat el meu hereu i hauries regnat sobre els meus dominis.
12 Oh fill meu! saps que si la cua del gos o del porc fes deu colzades de llargada no s'acostaria al valor del cavall encara que fos com la seda.
13 Oh fill meu! Vaig pensar que tu hauries estat el meu hereu a la meva mort; i tu per la teva enveja i la teva insolència volies matar-me. Però el Senyor em va alliberar de la teva astúcia.
14 Oh fill meu! tu has estat per a mi com un parany que es va posar al femer, i va venir un pardal i va trobar el parany posat. I el pardal va dir al parany: "Què fas aquí?" El parany va dir: "Estic pregant aquí a Déu".
15 I l'alosa també li va preguntar: "Què és el tros de fusta que tens?" El parany va dir: "Aquest és un roure jove en el qual em recolzo a l'hora de la pregària".
16 L'alosa va dir: "I què és això que tens a la boca?" El parany va dir: "Això és el pa i els aliments que porto per a tots els famolencs i pobres que s'acosten a mi".
17 L'alosa va dir: "Ara, doncs, puc venir a menjar, perquè tinc gana?" I el parany li va dir: "Endavant". I l'alosa es va apropar perquè mengés.
18 Però el parany va saltar i va agafar l'alosa pel coll.
19 I l'alosa va respondre i va dir al parany: "Si aquest és el vostre pa per als famolencs, Déu no accepta la vostra almoina i les vostres bondats.
20 I si aquest és el teu dejuni i les teves oracions, Déu no accepta de tu ni el teu dejuni ni la teva pregària, i Déu no perfeccionarà el que et convé.
21 Oh fill meu! has estat per a mi (com) un lleó que va fer amistat amb un ase, i l'ase va continuar caminant davant del lleó durant un temps; i un dia el lleó va saltar sobre l'ase i se'l va menjar.
22 Oh fill meu! M'has estat com un gorgot en el blat, perquè no fa cap bé a res, sinó que fa malbé el blat i el rosega.
23 Oh fill meu! Has estat com un home que va sembrar deu mesures de blat, i quan va arribar l'hora de la sega, es va aixecar i el va segar, el va collir, el va batre i es va esforçar fins al màxim, i van resultar que eren deu.

mesures, i el seu amo li digué: "Oh mandra! no has crescut ni t'has encongit".
24 Oh fill meu! tu has estat per a mi com la perdiu que s'havia llençat a la xarxa, i ella no va poder salvar-se, però va cridar a les perdius, perquè les tirés amb ella mateixa a la xarxa.
25 Oh fill meu! m'has estat com el gos que feia fred i va entrar a casa del terrisser per escalfar-se.
26 I quan es va escalfar, va començar a bordar-los, i el van perseguir i el van colpejar, perquè no els mogués.
27 Oh fill meu! m'has estat com el porc que va entrar al bany calent amb gent de qualitat, i quan va sortir del bany calent, va veure un forat brut i va baixar i s'hi va rebolcar.
28 Oh fill meu! tu has estat per a mi com la cabra que s'ajuntà amb els seus companys en el seu camí al sacrifici, i no va poder salvar-se.
29 Oh fill meu! el gos que no s'alimenta de la seva caça es converteix en aliment per a les mosques.
30 Oh fill meu! la mà que no treballa ni llaura i (que) és cobdiciosa i astuta serà tallada de la seva espatlla.
31 Oh fill meu! l'ull en què no es veu la llum, els corbs l'agafaran i l'arrancaran.
32 Oh fill meu! M'has estat com un arbre del qual tallaven les branques, i els va dir: "Si alguna cosa de mi no estigués a les teves mans, en veritat no podries tallar-me".
33 Oh fill meu! ets com el gat a qui li deien: "Deixa el lladre fins que et fem una cadena d'or i t'alimentem de sucre i d'ametlles".
34 I ella va dir: "No m'oblido de l'ofici del meu pare i de la meva mare".
35 Oh fill meu! has estat com la serp que cavalca sobre un espinós quan es trobava enmig d'un riu, i un llop els va veure i va dir: "Malestia sobre malifeta, i que els dirigeixi el que és més entremaliat que ells dos".
36 I la serp va dir al llop: "Els anyells i les cabres i les ovelles que has menjat tota la teva vida, els tornaràs als seus pares i als seus pares o no?"
37 El llop va dir: "No". I la serp li digué: "Crec que després de mi ets el pitjor de nosaltres".
38 Oh fill meu! Jo t'he alimentat amb bon menjar i tu no em vas alimentar amb pa sec.
39 Oh fill meu! Et vaig donar aigua ensucrada. beu i bon xarop, i no em vas donar a beure aigua del pou.
40 Oh fill meu! Jo et vaig ensenyar i et vaig criar, i em vas cavar un amagatall i em vas amagar.
41 Oh fill meu! Et vaig criar amb la millor educació i et vaig educar com un cedre alt; i m'has torçat i doblegat.
42 Oh fill meu! era la meva esperança pel que fa a tu que em construïssis un castell fortificat, perquè hi pogués amagar-me dels meus enemics, i em vas fer com un enterrat a les profunditats de la terra; però el Senyor es va apiadar de mi i em va alliberar de la teva astúcia.
43 Ai nen meu! Et volia bé, i em vas recompensar amb maldat i odi, i ara voldria arrencar-te els ulls, fer-te menjar per a gossos, tallar-te la llengua i treure-te el cap amb el fil de l'espasa, i et retribueix les teves abominables accions.
44 I quan Nadan va sentir aquest discurs del seu oncle Haiqâr, va dir: "Oh oncle meu! Tracta amb mi segons el teu coneixement, i perdona'm els meus pecats, perquè qui ha pecat com jo, o qui perdoni com tu?
45 Accepta'm, oncle meu! Ara serviré a casa teva, prepararé els teus cavalls, escombraré la fem del teu bestiar i pasturaré les teves ovelles, perquè jo sóc el dolent i tu el just: jo el culpable i tu el que perdona.
46 I Haiqâr li va dir: 'Oh nen meu! tu ets com l'arbre infructuós al costat de l'aigua, i el seu amo va voler tallar-lo, i li va dir: "Trau'm a un altre lloc, i si no porto fruit, talla'm".
47 I el seu amo li va dir: "Tu, que estàs al costat de l'aigua, no has donat fruit, com donaràs fruit quan siguis en un altre lloc?"
48 Oh fill meu! la vellesa de l'àguila és millor que la joventut del corb.
49 Oh fill meu! van dir al llop: "Aparta't de les ovelles perquè la seva pols no et faci mal". I el llop va dir: "Els excrements de la llet d'ovella són bons per als meus ulls".
50 Oh fill meu! van fer anar el llop a l'escola perquè aprengués a llegir i li van dir: "Digues A, B". Va dir: "Anyell i cabra a la meva campana"
51 Oh fill meu! van deixar l'ase a taula i ell va caure, i va començar a rodar per la pols i un va dir: "Deixeu-lo rodar, perquè és la seva naturalesa, no canviarà.
52 Oh fill meu! s'ha confirmat la dita que diu: "Si engendras un nen, digues-lo fill teu, i si cries un nen, digues-lo esclau teu".
53 Ai nen meu! qui fa el bé es trobarà amb el bé; i el qui fa el mal es trobarà amb el mal, perquè el Senyor paga l'home segons la mesura de la seva obra.
54 Oh fill meu! què et diré més que aquestes dites? perquè el Senyor sap el que s'amaga, i coneix els misteris i els secrets.
55 I ell et pagarà i jutjarà entre tu i jo, i et pagarà segons el teu desert.
56 I quan Nadan va sentir aquell discurs del seu oncle Haiqâr, es va inflar immediatament i es va convertir com una bufeta esclatada.
57 I se li van inflar les extremitats, les cames, els peus i el costat, va ser esquinçat i el seu ventre es va trencar i les seves entranyes es van escampar, i va morir i va morir.
58 I el seu darrer fi va ser la destrucció, i va anar a l'infern. Perquè el qui cava una fossa per al seu germà hi caurà; i el qui tengui trampes hi serà atrapat.
59 Això és el que va passar i (el que) vam trobar sobre la història de Haiqâr, i lloat sigui a Déu per sempre. Amén, i pau.
60 Aquesta crònica s'acaba amb l'ajuda de Déu, que sigui exaltat! Amén, Amén, Amén.